

עבריינים

הופך לגיבור לאומי

במועדון הלילה עומאד כייאס ביפו, שר הפסנתרן יואל שר מדייליה שיר עברי זרשי, הנושא את השם "בלדה לצדק הי צרפתי החדש" ואלה מילות השיר:

יום אחד המרצח / אביראוד זה הי דגול / עם מישלחת התארוח / במולדת של דהיגול. אך לפתע, שוד ושבר! / מגיעה המישטרה / ואת אביראוד הגבר, / לבית טוהר גרה.

פומון חורר: נשיר שיר למדינת צרפת / מקום בלי צדק ובלי מישפט / תשתה קצת נפט, יא זייטקר דסטן / את סמי פלאטו לא ניתן! הפטרודולר מנצח / בצרפת הנאורה, / ופארט את הרוצח / מהכלא שיחררה. זה נשמע אולי טיפשי, / אך זה הצדק החי דש! / אביראוד יצא חופשי / וסמי פלאטו מבוקש!

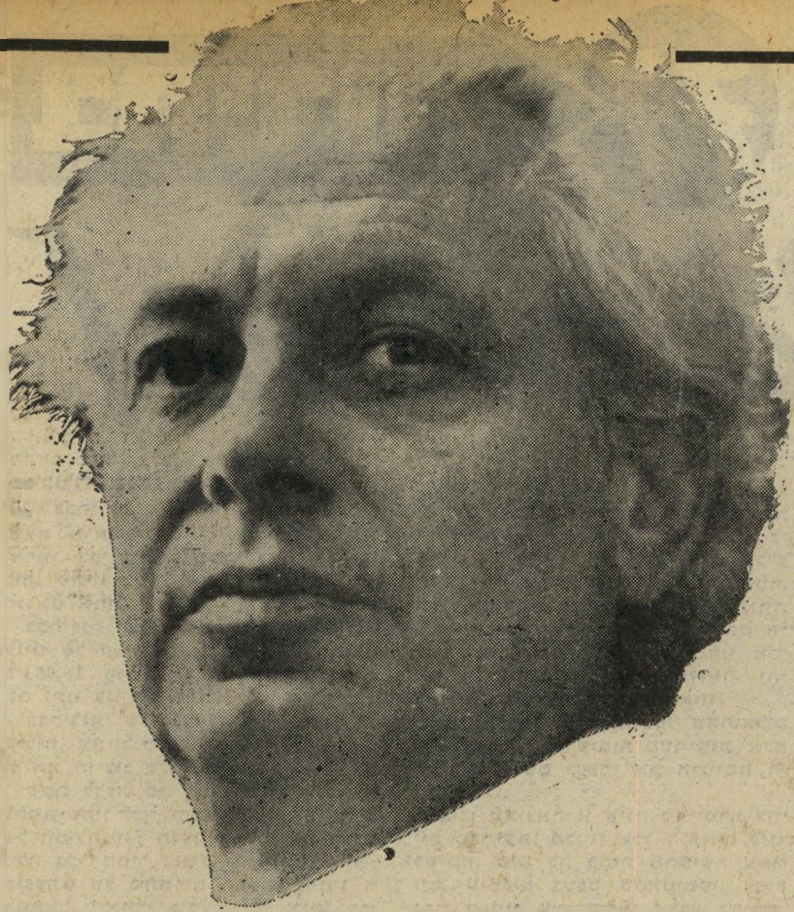
וכן למדנו, עמיתים / על המישטר בי אליזה / על חוקי הצרפתים, / והמוסר השכל מזה: / בפארט להיות רוצח זו בעצם פרנסה / אך אבוי למתווכח / עם פקודי מס'הכנסה!

מי משלם? כשהוא מסיים לשיר את השיר מציג יואל שר את מחבריו: "את המילים כתב יהושע גרנות, ואת המנגינה יואל שר."

"ומי משלם?" נזרקה לעברו השבוע השאלה, מפי הפינמונאי דידי מנוסי שי נכח במקום.

שר המזוקן הסביר כי הוא עצמו שילם עבור מילות השיר לגרנות, עובד תנובה הכותב מעת לעת בשבועון לאשה. אולם לא עברו חמש דקות, ומי נכנס למועדון אם לא סמי פלאטו בכבודו ובעצמו. בי סיום הערב חזר שר ושר את הבלדה מחדש. היה זה שיאה של היסטריה חסרת-היג' יון, שהפכה את סמי פלאטו, שממשלת

חוק מיוחד
העניק ל"חברה
לישראל" הטבות
מפליגות כדי
למשוך הון
ולמעשה שימשה
החברה צינור
להזרמת כספי
המדינה לקופת
מיפלגות העבודה

מוכ"ל מיכאל צור

מירושלים, דרך
ואדום - לתל-אביב

את החברה לישראל תפגע בו קשות, מה גם שעבר שורה של עבירות פליליות ועבירות על חוקי נירות-הערך באמריקה. כיגלל ההסכם שעשה עם מיכאל צור (ראה כתבה בעמוד 22).

היום כבר ברור, כי הניסיונות לחנוק את הפרשה עלו בתוהו, והיא הופכת לפרשת ידלין-עופר שגיייה, כאשר צפויים עוד גילויים מסמרי-שיער על הקנוניה להונאת מדינת-ישראל ושילטונות גרמניה. התיאור המלא של קנוניה זו, שבה לקחו חלק שרי-אוצר לשעבר של מדינת-ישראל, פינחס ספיר, יושב-ראש בנק האיגודים המיקצועיים של גרמניה, ולטר הסלבאך, (שהוא גם חבר מועצת המנהלים של חברת-ההשקעות של רוטשילד, ישרוף, המחזיקה במניותיו בחברה לישראל) וכן בנקאים ישראלים נודעים, יבוא בכתבה נפרדת בשבוע הבא. הפעם נעסוק בהוכחת הודעתו של הברון, שצפויים גילויים על העברות כספיים מן החברה לישראל למפלגות ישראליות. מהודעה זו חזר בו הברון במהירות הסילון, והכחיש כי אמר אותה, אולי מפני שהובהר לו כי ניתן להמציא גילויים דומים גם לגבי עסקיו שלו, ולגבי הדרך שבה ניהל את החברה. אחרי הכל, הקבוצה הגרמנית הוציאה את נציגיה ממועצת המנהלים של החברה, ומסתפקת בשליחת עורכי-דין לקבלת דיווח וקבלת הדיווידנד, כאשר הברון עושה בחברה לישראל כמתוך שלו. החברה לישראל הוקמה בתוקף חוק מיוחד שנתן לה פטור מלא ממסים ל-90 שנה. היה עליה לגייס בזמן קצוב הון של 30 מיליון דולר. משלא הצליחה, נעשה גיוס בדרך "סיבובית" על ידי קבוצת משקיעים גרמנית.

בחקירתה בעיקבות מעצרו שה מיכאל צור, מוכ"ל החברה, ניפתה מישטרת ישראל לננות לאן הלכו ישני סכומי כסף. האחד הוא כסף 404 אלף דולר, השני כסף 48 אלף דולר. המישטרה לא ידעה כי קיי מים עוד סכומיכסף גדולים, שהלכו

פלילית. המימצא החשוב של שפאר היה כי לפי סעיף 15 לחוק מבקר המדינה חייב המבקר למפור את המימצאים ליועץ המישפטי למטר שלה, כגלד החשר לעבירות פליליות שהתגזה בכדיקה. כן תבע שפאר את החלפת המנהלים, כיגלל אחריותם למה שקרה, וכן כיגלל סיכור-האינטרסים בין המוסדות הכספיים שלהם לבין החברה לישראל.

פרשת רוטשילד

בקר המדינה ישב שלוש ישיבות עם נציגי החברה לישראל על הטיטה הראשונה. עמדת הברון רוטשילד היתה כי על בסיס דו"ח כזה אין הוא מוכן להיכנס לוועידה כלל לשאלות. כאשר שנתה הטיטה, הסכים הברון ל-השיב בכתב לעצמות, ואחרי מאמצים רבים ריכך המבקר את הדיווח-שבון לנוסחו כיום. גם הנוסח המרוכך לא מצא חן בעיני הברון, שאיים בחיסול ההשקעות שלו ושל ידיו בישראל. הוא גם דרש מיצחק נבנצאל עצמו שלא יפרסם את הדו"ח. נציגיו ניהלו מגעים עם חברי-כנסת, כדי שוועדת-הכנסת לביקורת המדינה תגנוז את הדיווח-שבון. כאשר נכשלו גם ניסי יונות אלה נערכה הפגישה עם רבין, שאף היא לא הועילה. כל מי שקרא את הדיווח-שבון של מבקר-המדינה יכול להיווכח בנקל כי לטיבור רוזנבוים יש עניין רב בפירסום הדו"ח, המטיל אחריות על הברון רוטשילד ושאר המנהלים בחברה. אם לפני הדו"ח היתה הפרשה קרויה פרשת צור-רוזנבוים, הרי עתה הפכה לפרשת רוטשילד. הברון ידע היטב כי גילוי פרשת חליבתו

פני הודשיים הגיע לזינבה ראשי ממשלת ישראל, יצחק רבין, העיתונות דיווחה בהרחבה רבה על פגישותיו עם ראשי האינטרנציונאל הסוציאליסטי, שהתי כנס שם, ושאליו בא רבין.

פגישה אחת של ראשי-הממשלה הישראלי נותרה עזומה. היתה זו פגישה עם הברון אדמונד דהי רוטשילד, שבא לזינבה לא לדמוך הילכות סוציאליזם, אלא לנסות לי שכנע את רבין למנוע את פירסום הדו"ח של מבקר-המדינה על "החברה לישראל".

פגישה טען הברון כי פירסום הדו"ח יפגע בחפסי-משפט, וכי תהיה זו עוולה לפורסם את הדו"ח. רבין השיב כי מבקר המדינה הוא עצמאי ואין הוא, רבין, יכול להתערב בשיקוליו.

מקור בכיר במישטר ראשי-הממי שדה אישר את קיום הפגישה, אך טען כי לא דובר בה על הדו"ח.

הפגישה של הברון לראשי-הממשלה באה בשיאו של מאמץ ממושך למנוע, בכל מחיר, את פירסום הדו"ח. למעשה הגיש עורכי-הדין ארנולד שפאר את מימצאיו למבקר עוד לפני שנתיים חצי, אולם פירסומם עוכב בגלל הליכי המישפט נגד צור. רק באפריל 1976 הסתיימו ההליכים המישפטיים, והמבקר היה פנוי לפרסם את הדו"ח.

הטיטה הראשונה של מימצאי שפאר שונה בהרבה מן הדו"ח שפורסם עתה: שפאר קבע במיסמך המקורי בצורה מוחלטת, כי העיסקה המימונית של החברה לישראל והקבוצה הגרמנית היתה סיבובית, ויש בה עבירות על החוקים בגרמניה ובישראל. שפאר קבע כי לא רק מיכאל צור, אלא גם חברי מועצת-המנהלים של החברה ידעו על העיסקה הסיבובית לפירטור הפרטים, והביא שורה של תקדימים להור כחת אחריותם המישפטית של חברי מועצת המנהלים לעיסקה זו, וכן לאחריותם הי

מבוקש פלאטו סמי גיבורי-ישראל

צרפת ביקשה השבוע רישמית את הסגר תו לידיה, גיבור לאומי בישראל. המול-טימיליונר, שמצא מקלט בישראל, דאג להבטיח לעצמו מראש תומכים ליום סגר ריר. אבל ספק אם גם הוא עצמו האמין שיהפוך בעיני רבים גיבור ישראל. אנודות ציבוריות אלמוניות התארגנו כדי למנוע את הסגרתו. אישי-ציבור, דוגי מת ראשי-עיריית תל-אביב שלמה ("ציי") להט, שנתנו מתרומותיו הנדיבות, לא היסר לצאת בהכרזות פומביות למענו. יש נימוקים רבים טובים לטוענים נגד הסגרתו של סמי פלאטו לצרפת, כמו לאלה המבקשים להסגירו. מוסדות המישר פט של המדינה הם שצריכים להכריע בי פרשה. אבל אין שום סיבה לכך שמדינה שלמה תשתטה ותהפוך עבריינים לאליל-ההמונים.